

KÖZHIR

IV. 94. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VIII. félv. 9. szám.

A pártvezetőség tárgyalta

A legutóbbi pártvezetőségi ülés tárgyalta az új órarend szerinti oktatás tapasztalatait. A hallgatói pártcsoportok és a KV titkára ismertették a hallgatói véleményeket; az oktatók, dolgozók részséről korreferátumok hangzottak el. A vélemények közül az egységesebbeket ismertetem.

A hallgatók szempontjából az órarenddel kapcsolatban a szabadnap kérdése merült fel leg súlyosabbban. A keddi szabadnap /II. és III. évfolyamon/ negatívan befolyásolja a mozgalmi munkát. A szombati nap szabadná tétele pedig úgy gondoljuk életszínvonal politikánk része, országosan megoldott probléma. Az esti órákon nehéz már koncentrálni. A folyamatos számonkéréssel kapcsolatban azt kérjük, hogy alapelvei tisztázódjanak. Az első és utolsó zárthelyik ne legyenek nehezebbek a többinél. Le-

gyen javítási lehetőség. Problémának éreztük, hogy az utolsó ún. kumulatív zárthelyik a félévvégi feladat-, és rajzbeadások idejére estek. Ezzel az utolsó hetek terhelése nőtt.

As oktatók véleményei közül is kiemelek néhányat. A terem-kihasználásban oktatóink is hiányosságokat éreznek. Ők sem szívesen jönnek be szombat és szabadnappá tételét is egyértelműnek találják. A késői laborok a dolgozóknak is gondot okoznak. A túlsótt folyamatos számonkérés mellett a félévi vizsgálóval záródó tárgyak tanulása háttérbe szorul. A részvizsgákon az előző témakörök számonkérését tartják megfelelőnek.

A pártvezetőség véleménye: az órarendi problémák nagy részét meg lehet oldani. Ha nehezen is, de megoldható a szabadnap áttétele keddről valamely másik napra. A

szabad szombat kérdése már pszichológiai probléma is /a hétvége hangulatában sok hallgatónak már "nincs kedve" tanulni/. Mivel ma országosan megoldott dolog a szabad szombat, az egyetemen is ez lenne a célszerű gyakorlat. A folyamatos számonkérés esetén kívánatos lenne a javítási lehetőség megadása. Erről a Kari Tanács határoz. A jelenlegi 27-29 órás oktatást véglegesnek tekinthetjük, ehhez kell illeszteni a problémák reális megoldását: a hallgatók által felvetett problémák zöme /szabadnap, órarend stb./ nem a 27-29 óra következménye, hanem a rossz teremellátottság, ami a közeljövőben sem fog javulni. A problémák másik része /folyamatos számonkérés, stb./ akkor oldódnak meg, amikor az oktatók megtalálják /megkeresik/ az új helyzethez legjobban illő módszereket.

Beszélgetés

A FIN fesztiválon vendégünk volt dr. Jeszinszky István, a Közlekedési Múzeum közművelődési csoportjának vezetője. Miután megtekintette a fesztivált-melyről nagyon jó véleménye volt- megkérdeztem, hogyan képzeli el a múzeum és a kar további együttműködését.

-Először is megköszönöm azt a segítséget, amit a múzeumnak nyújtottak, hiszen olyan munkát végeztek, amire nagyon nehéz manapság munkát találni.

/A II. és III. évfolyamosok keddenként a múzeum raktárában rakodtak./ Továbbra is igényt tartunk erre a segítségre, természetesen csak olyan mértékben, ami a kari hallgatókat meg nem terheli. Közművelődési munkánkat egymértékben segítené, ha csoportos látogatókat szerveznének, amikhez

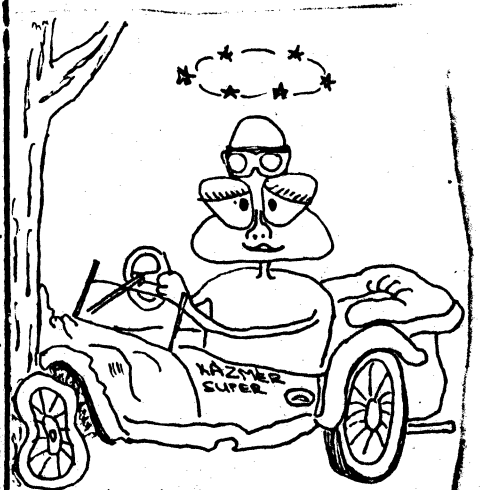
természetesen külön vezetőt biztosítanánk.

-Mennyivel tud többet nyújtani a múzeum nekünk, mint egy egyszerű látogatónak?

-Diaképes, a szakmához kapcsolódó előadást, archív filmbemutatót tudunk biztosítani.

-A múzeumban, vagy esetleg a múzeumon kívül is?

-Előszörban a múzeumban, de van lehetőség a múzeumon kívül is. Közlekedéstörténeti előadás megtartására. Ezenkívül minden érdeklődőnek, aki közlekedéstörténettel foglalkozik nagyon szívesen segítünk. Rendelkezésükre tudjuk bocsátani a múzeum archívumát és kb. 40-50 ezer kötetes könyvtárát, folyóirattárát. Kiállítások rendezéséhez propagandafolyt a 4. old.

A SÓVÓ HÉTEN ELMÉNYESZÁMOLÓT KÖZLÖK A FIN TÜRÁRÓL

-Hallottam, hogy a katonaságnál te voltál olyan bátor, hogy felálltál, s azt mondtad „elvállalom a titkárságot”. Majd másodszor is bizalmat szavaztak neked. Te ezt minek tulajdonítod?

- Hát szóval nem volt irántam bizalom a katonaságnál. A katonai KISZ-t legezívesebben kitörőlném az életemből, mert egy nagyon csúnya dolog volt. Ott nem volt meg a lehetőség, hogy valóban KISZ munkát lehessen végezni, és én is elkövettem azt a hibát, hogy inkább adminisztráltam magam, mint kemény munkával próbáltam volna valamit csinálni. Nem voltak meg a lehetőségek, a terhek azok nagyon nagyok voltak, és nagyon sok emberrel kerültem utána összetűzésbe, pontosan amiatt, hogy amiket mi tervbe vettünk, és nem volt lehetőségünk megvalósítani, azt ott parancsra, végül is meg kellett csinálni, vagy úgy kellett beállítani, mintha megcsináltuk volna. Ez egy katonai specialitás volt. Nagy hibám volt, és sajnálom, hogy én is egy kicsit elengedtem magam. Azóta egyre jobban igyekszem munkával megmutatni azt, hogy megérdemlem, hogy egyes feladatokat rábízzanak. Sajnos a katonaságnál nagyjából csak a szám járt.

-Mi minden is voltál az egyetemi KISZ-ben?

Elsőben bekerültem a patrónus évfolyam vezetőségbe mint agit. prap. titkár, ezt csináltam második feléig, akkor a küldöttgyűlésen - számomra teljesen meglepő módon - egy srác felállt, és javasolt engem a kari vezetőségbe, mások is felálltak, azon is nagyon meglepődtem, azok is engem javasoltak, a bár nem voltam jelölt, mégis bekerültem a kari vezetőségbe. Ez nagyon jól esett:

Itt a szervezői poszton rettenetesen sok a feladat, nem is hiszem, hogy egy KISZ-tag el tudná képzelni. Szerintem nem tudja senki. Csak a tankörtársaim látják és szokták értékelni, nagyon sokat segítenek is, ők látják azt, hogy az ember nincs benn órán, állandóan a KISZ-ben ül, lótt-fut, mert maga a szervezőtitkári funkció követel egy olyan embert, aki állandóan rohangál.

Ecce homo

BESZÉLGETÉS A KARI KISZ SZERVEZŐTITKÁRÁVAL

- Ez a sok rohangálás megéri neked?

- Nekem szükségem van arra, hogy csináljak valamit; szükségem van arra, hogy emberek között és közönségben legyek. Én jól érzem magam, ha körülöttem nyüzsgő húz és erác és valamit csinál. Ez egy nagyon jó érzés. A másik az, hogy nagyon sok buktató van és nagyon sok fenékbegrúgást kap, ami tényleg kellemetlen és rossz érzés. Azonban mindig van ami sikerült, amire büszkék vagyunk. Itt van pl. az almaszedés. Igaz örült nagy munka volt, de így is örök emlék marad, bár csak két órát aludtam naponta. Vagy itt van a FIN Fesztivál. Piszkok sokat csináltam, nemcsak én, hanem reszortosok tucatjai is.

-Ott az almaszedésen rád is, és Karezra is looo-looo ember jutott. Számodra ez mennyire jelent hatalmat?

-Igen, ez valamilyen mértékben hatalom, amellyel lehet élni és visszaélni is. Nagyon sokszor rossz érzés, amikor azt kell mondani egy embernek, hogy én ez meg ez vagyok - és akkor mondom a funkcióm - és a következőket mondom - előadom a feladatot. Ez főleg velem egykorú diákok esetében különösen nehéz, de adott szituációban ezt is vállalni kell. Én rettentően nem szeretek embereknek parancsolni, de sajnos vannak emberek, akik képtelenek arra, hogy adott szituációban megérezzék azt, hogy mit tehetnek és mit nem. Ilyen esetben közbe kell szólni, hiszen nem az én személyem, hanem a kar tekintélye áll ezen.

-Rengeteg emberrel vagy kénytelen együtt dolgozni. Nyilvánvalóan találhatók ezek közt olyan is, aki neked nem szimpatikus. Miképp kell, vagy lehet az így keletkező ellentéteket áthidalni?

A rádió népszerű sportadásának legutóbbi színhelyén, a Kinizsi utcában emlékezetes vetélkedő zajlott le a villamos-, gépész-, építő-, építész- és vegyész-mérnöki kar csapatai között. A négytagú válogatottat egy élsportoló és egy híres közéleti személy egészítette ki. A versenyzőknek alkalmas nyílt bemutatni kivételes képességeiket: létránjárás, kosárra dobás, labdavezetés, vízpisztolylövés és pengéféjés jelentette a fizikai-0-

-A KISZ: felelőbb berkeiben...szóval a kari vezetésben szerintem már nem eziapátia alapján kell, hogy menjen a dolog. Ha megvan a eziapátia, az nagyon jó, ha nincs, az - rettentős. Ha nincs meg az alapeziapátia, ha rivalizálnak, egyénieskednek, az elvágja az egész KISZ életet. Nem kell ehhez puzzipajtásoknak lenni, meg kell lenni annak a harmóniának az együtt dolgozásban, ami szükséges.

-Maddig ér a te „szemárlétrád”-

képességeid tudatában mit gondolsz, maddig tudsz felfelé haladni KISZ berkeiben?

-Az ember általában összekapcsolja a karriert és a munkát. Engem nagyon kielégít az, ha értelmes feladatot kapok, mindenképpen jó, akár címmel, akár cím nélkül csinálja az ember, de címmel együtt - kicsit simogatja az ember máját. De nekem - megmondom őszintén - nem ez a fontos.

Én elősorban mérnök szeretnék lenni, e mellett a KISZ - t csinálom, mert jólesik. Az egyetemen csinálom, ha csinálom - ez nem csak rajtam múlik, hiez hiába akarok a BME. KISZ - titkára lenni, ha nem választanak meg, azaz az emberek bizalmára van szükség. Ehhez jó munkát kell végezni. Más kérdés, hogy nekem nem az acélom, hogy felmászjak egy ranglétrán, hanem az, hogy megfelelő sikerélményt nyújtsanak a KISZ.

Kélemen Cséky

Belépés nemcsak tornacipőben...

gyességi próbát, közben több elméleti kérdésben is bebizonyíthatták tájékozottságukat.

A másort aktuális kérdésekről szóló riportok és vidám interjúk egészítették ki. Végül a pontversenyt a kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtó vegyész csapat nyerte, a villamos és gépész kar előtt.

-lovas-

Ezt olvashattuk a JM-ben III.24-e után.

Mi hiányzik ebből a cikkből és MIÉRT Reméljük másoknak is szemet szűrt, hogy karunk ebből is kimeradt... már mint a versenyből.

Ezen mindnyájunknak el kell gondolkodnia.

- szerk. -

SPORT

BIZONYTÁR

A múlt heti számunkban megjelent FIN fesztivált értékelgető interjú keserű mosolyt csalt egy építő batorom arcára, majd így szólt:
- Bizony érződik rajta, hogy a közlekedésmérnöki karra járókat kérdeztél meg, ugyanis egy mellődöngetés, egy önreklám az egész riport!
Saját válaszom helyett inkább felhívom a figyelmet a Magyar Ifjúság 14. számának „Egyetemi kerti party” c. cikkére, melyben a Műegyetemtől teljesen idegen újságíró az összes kerről nem írt annyit, mint rólunk...

Hanza

HÁZMESTERBARÁT

Egy szociológusokból álló "team" felmérést készít az angyalföldi munkás „otthonokban” egyszer egy alkalmi "bögrecsárdába" toppannak be, ahol reggel 9 előtt is örömmel méri a pálinkát a jól elkészült házmester a /nyilván csak véletlenül/ arra kószáló melósoknak.

A társadalom periferiáján álló család vegyes összetételű: a mama /a házmester, akit "még az oroszok neveztek ki házmesternek 45-ben, és ez azóta is érvényben van"/, egy ismeretlen lengyel katonatisztától származó fia csak egy-két napra ruccan haza a szittról, "csak egyszer meg végig az éjszakán, és máris újra bent van", nővére enyhén szólva ledér, könnyűvérű teremtés és mindenáron egy értelmiséghez szeretne férjhez menni - ennek érdekében rendszeresen olvassa a VALÓSÁG-ot, miközben megpróbál apát szerezni a korábbi barátjától származó gyermekének. Ez a barát talán a legérdekesebb figurája a darabnak, kicsit talán önmagát személyesíti meg benne Csurka István. Ő vezeti a társaságot; egy lezúllott író, aki teljesen alkoholistává vált, aki "nem ír a sok disznóságról, cserébe elnézik neki, hogy ide került". Tahi Tóth László játssza ezt az igazán az ő fizimiskájához mért, nagy színészteljesítményt kívánó szerepet.

És ebbe a vegyes társaságba toppan be a jólöltözött, elegáns, nyakendős és püderes szociológus-csoport a maga ügyesen szerkesztett kérdéseivel, pl. "melyik a kedvenc politikai műsora a TV-ben?" stb. Szörnyű fonák helyzet! Sajnos, még sok ilyen "erőteltett" közeledést eszelnek ki képzett aktakukacaink a melósok felé, akiknek körülményeit mindig éberen, árgus szemekkel figyelik.

Egyetemi hallgatók terhelésének csökkentése, folyamatos számonkérés

Másodéves hallgató vagyok, és e cikk megírására az késztetett, hogy a KÖZHIR hasábjain belül jelentős személyek védik és bírálják a folyamatos számonkérési rendszert.

Én csak néhány apróságra hívnám fel az illetékesek figyelmét. Valós tényeket fogok itt felsorolni, amelyeket a naptárból írtam ki. Kezdeném a naptári bejegyzések felsorolását 1979.márc.19-ével.

Az ám, de ezek az emberek kicsit megaláznak érzik ezt a kérdezősködést /ki tudja miért, talán előítéletből?/ és fordítanak a helyzetet: "valljanak a szociológusok!" Ezután válik igazán tisztává a kép: megismerjük a szorgalmas diákot, aki a szabályok és definíciók bővítésében végzi hivatását, a könyörtelen középkader típusát, aki az egyetem vége óta előretartott nyelvvél tapos, és így szakmai tudása és szorgalma folytán rövid idő alatt a "team" vezetőjévé válik. És van a szociológusok között egy érdekes hölgy is, ő megtalálja a hangot ezekkel az emberekkel, hajlandó "leeresztkedni" hozzájuk viselkedésével, stílusával. Persze csak egyedül van.

Ha pestiesen kellene jellemezni ezt a darabot, azt mondanám: ciki. Igen, tényleg ciki, hogy ilyenek vagyunk, hogy úgy élünk, hogy ennyit iszunk, és hogy ennek a sok cikinek a tudatában sem változunk meg istenigazából. De talán az ilyen színművek felébresztenek, és az ilyen pofonok mindenki számára csattannak - mindenkinek azt javasolom, próbáljon jegyet szerezni erre a számunkra /a jövő értelmes értelmisége számára is/ aktuális előadásra.

És az igazán nagyszerű színészgárda játéka, valóban nagyszerű. Tábori Nóra, aki talán évek óta nem kapott ennyire testhezálló szerepet, Koncz Gábor a félelmetes külsejű /és belsejű/ bicskáslegény, Lukács Sándor, a taposógépet a megszólalásig megjelenítő szépiú és a többi színész játéka tényleg feledhetlenné teszi a Vígszínház új előadását.

Szever Pál
361. tk.

Bejegyzés: mechanika ZH.Márc.22. oszúrtútk: elektró ZH. Márc. 24. szombat; technológia labor. Márc. 26. hétfő; hótan ZH, elektró labor. Márc.28. szerda; forgácsolás vizsga a Technológia tanszék keretében. Márc. 29. oszúrtútk: Elektró ZH. Márc. 31. szombat; gépelemek labor. Április 5. oszúrtútk: gép-elemek ZH, Április 6. péntek: rajz aláírás. Április 7. szombat; orosz ZH, hótan labor. Április 9. hétfő; technológia ZH, elektró labor, elektró házi feladat beadás.

Ebben a feljegyzésben főleg az utolsó 5 nap az érdekes. Az aláhúzott ZH-k folyamatos számonkérésbe tartoznak. Még hozzátartozik a felsoroláshoz, hogy a hótan ZH-n az évfolyam 50 százaléka elégtelent írt, a hármas tankör 80 százaléka elégtelen.

Most vegyünk egy átlag egyetemistát. Mennyi idő kell, hogy rendszeren felkészüljön egy ZH-ra? Fel tud-e készülni az egyszerű hallgató megfelelően a ZH-kra, és a laborokra? Meg tudja-e csinálni a rajzát, házi feladatát és jegyzőkönyvét. Ha netán annyira becsületes, hogy ezeket mind megcsinálja, mikor van ideje pihenésre, szórakozásra, művelődésre, mozgalmi munkára?

Még egy példát megemlítenék befejezésül.

Az 1977-78-as tanév 1. félévében a második évfolyamon összesen 6 db ZH volt /nem volt folyamatos számonkérés/. Az 1978-79-es tanév 1. félévében a második évfolyamon összesen 22 db, azaz huszonnégy ZH volt. Még ha 16-tal osztjuk is több mint egy ZH jut egy hétre, és nincs beleszámolva az orosz, amelyből félévenként legalább 3-4 számonkérés van, a politikai gazdaságtan, amiből 2 ZH volt egy félévben, és vannak pót ZH-k is, mert elenyésző százalékban található zsenik a Közlekedésmérnöki kar hallgatói közt.

Miért nem lehet az olyan tantárgyak ZH-inak számát csökkenteni, amelyek nem folyamatosan számonkértek. Tavaly mikor nem volt folyamatos számonkérés elektróból elég volt az egy ZH is, most miért kell kettő mikor a ZH-k számát így is megnöveli a folyamatos számonkérés?

Romhányi Barna
276 tk.

3.

